

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro — Włochy) — Raffaello Visciano przeciwko Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)**

(Sprawa C-69/08) <sup>(1)</sup>

**(Polityka społeczna — Ochrona pracowników — Niewypłacalność pracodawcy — Dyrektywa 80/987/EWG — Obowiązek zaspokojenia całokształtu roszczeń wynikających ze stosunku pracy w granicach wcześniej określonego limitu — Charakter prawny roszczeń pracownika wobec instytucji gwarancyjnej — Termin przedawnienia)**

(2009/C 220/13)

Język postępowania: włoski

**Sąd krajowy**

Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: Raffaello Visciano

Strona pozwana: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

**Przedmiot**

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Napoli Sezione Lavoro — Wykładnia art. 3 i 4 dyrektywy Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. L 283, s. 23) — Gwarancja wynagrodzenia za trzy ostatnie miesiące obowiązywania umowy o pracę w granicach wcześniej określonego pułapu — Odliczenie od wypłaconego świadczenia zaliczek na poczet wynagrodzenia wypłaconych przez pracodawcę — Krajowe przepisy prawne zezwalające na dokonywanie odmiennej kwalifikacji prawnej tego samego świadczenia w zależności od podmiotu zobowiązanego do jego realizacji i dopuszczające do zmiany terminu przedawnienia do sądowego dochodzenia roszczenia

**Sentencja**

- 1) Artykuły 3 i 4 dyrektywy Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy nie stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które pozwala na zakwalifikowanie jako „świadczenia z zabezpieczenia społecznego” niezaspokojonych roszczeń pracowników, gdy są one zaspokajane przez instytucję gwarancyjną.
- 2) Dyrektywa 80/987 nie stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które wykorzystuje przysługującą pracownikowi pierwotną wiarygodność płatową jako zwykłe odniesienie porównawcze pozwalające na określenie wysokości świadczenia gwarantowanego przez interwencję funduszu gwarancyjnego.
- 3) W kontekście wniosku pracownika najemnego zmierzającego do uzyskania z funduszu gwarancyjnego zaspokojenia roszczeń doty-

czących zapłaty wynagrodzenia dyrektywa 80/987 nie stoi na przeszkodzie stosowaniu rocznego terminu przedawnienia (zasada równoważności). Jednakże do sądu krajowego należy zbadanie, czy jego ukształtowanie nie czyni praktycznie niemożliwym lub zbyt utrudnionym wykonywanie uprawnień nadanych przez wspólnotowy porządek prawny (zasada skuteczności).

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 107 z 26.4.2008.

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 lipca 2009 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — Gilbert Snauwaert, Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA, Coldstar NV, Dirk Vlaeminck, Jeroen den Haerynck, Ann de Winter (C-124/08), Géry Deschaumes (C-125/08) przeciwko państwu belgijskiemu**

(Sprawy połączone C-124/08 i C-125/08) <sup>(1)</sup>

**(Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Wspólnotowy kodeks celny — Dług celny — Kwota należności celnych — Powiadomienie dłużnika — Czyn podlegający ściganiu karnemu)**

(2009/C 220/14)

Język postępowania: niderlandzki

**Sąd krajowy**

Hof van Cassatie van België

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: Gilbert Snauwaert, Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA, Coldstar NV, Dirk Vlaeminck, Jeroen den Haerynck, Ann de Winter (C-124/08), Géry Deschaumes (C-125/08)

Strona pozwana: państwo belgijskie

**Przedmiot**

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Cassatie van België — Wykładnia art. 221 ust. 1 i 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, str. 1) — Następcze wezwanie do uiszczenia należności celnych przywozowych lub wywozowych — Wymóg (lub jego brak) uwzględnienia należności przed poinformowaniem o nich dłużnika — Termin przedawnienia — Oszustwo celne — Odpowiedzialność solidarna

**Sentencja**

- 1) Artykuł 221 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny należy interpretować w ten sposób, że powiadomienie dłużnika przez organy celne, zgodnie z odpowiednią procedurą, o wysokości kwoty podlegających zapłacie należności celnych przywozowych lub wywozowych jest skuteczne jedynie w wypadku uprzedniego zaksięgowania kwoty tych należności przez wskazane organy.

2) Artykuł 221 ust. 3 rozporządzenia nr 2913/92 należy interpretować w ten sposób, że organy celne mogą skutecznie powiadomić dłużnika o kwocie należności celnych podlegających, zgodnie z prawem, zapłacie, po upływie trzyletniego terminu od dnia powstania długu celnego, w wypadku gdy organy te nie mogły określić dokładnej kwoty tych należności wskutek popełnienia czynu podlegającego ściganiu karnemu, choćby sprawcą tego czynu nie był wskazany dłużnik.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 142 z 7.6.2008.

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — Distillerie Smeets Hasselt NV przeciwko Belgische Staat, Louisowi De Vos, Bollen, Mathay & Co BVBA, syndykowi Transterminal Logistics NV, Danielowi Van den Langenberghowi, Firma De Vos NV; Belgische Staat przeciwko Bollen, Mathay & Co BVBA, syndykowi Transterminal Logistics NV oraz Louis De Vos przeciwko Belgische Staat**

(Sprawa C-126/08) (<sup>1</sup>)

**(Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Wspólnotowy kodeks celny — Retrospektywne pokrycie należności celnych przywozowych lub wywozowych — Zaksięgowanie kwoty należności — Wpisanie do rejestru lub zaewidencjonowanie w inny równoważny sposób — Wpisanie do protokołu równoznaczne z zaksięgowaniem — Przekazanie kopii protokołu równoznaczne z podaniem do wiadomości dłużnika kwoty należności prawnie należnych)**

(2009/C 220/15)

Język postępowania: niderlandzki

### Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België

### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Distillerie Smeets Hasselt NV, Belgische Staat, Louis De Vos

Strona pozwana: Belgische Staat, Louis De Vos, Bollen, Mathay & Co BVBA, syndyk Transterminal Logistics NV, Daniel Van den Langenbergh, Firma De Vos NV

### Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Cassatie van België — Wykładania art. 217 ust. 1 i art. 221 ust. 1 Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (w wersji obowiązującej w 1992 r.) (Dz.U. L 302, s. 1) — Retrospektywne pokrycie należności celnych przywozowych lub wywozowych — Wymóg zaksięgowania kwoty należności przed podaniem jej do wiadomości dłużnika czy brak takiego wymogu — Pojęcie „wpisanie do rejestru lub zaewidencjonowanie w inny równoważny sposób”

### Sentencja

Artykuł 217 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny

powinien być interpretowany w ten sposób, że państwa członkowskie mogą przewidzieć, iż zaksięgowanie kwoty należności wynikających z długu celnego następuje przez wpisanie tej kwoty do protokołu sporządzonego przez właściwe organy celne, stwierdzającego naruszenie obowiązującego prawa celnego.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 142 z 7.6.2008.

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej**

(Sprawa C-165/07) (<sup>1</sup>)

**(Organizmy zmodyfikowane genetycznie — Materiał siewny — Zakaz wprowadzania do obrotu — Zakaz wpisu do krajowego rejestru odmian — Dyrektywy 2001/18/WE i 2002/53/WE — Powołanie się na powody o charakterze etycznym i religijnym — Ciężar dowodu)**

(2009/C 220/16)

Język postępowania: polski

### Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Doherty i A. Szymkowska, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: M. Dowgielewicz, pełnomocnik)

### Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 22 i 23 dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EEG (Dz.U. L 106, s. 1) oraz art. 4 ust. 4 i art. 16 dyrektywy Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych (Dz.U. L 193, s. 1) — Przepisy krajowe zakazujące wprowadzania do obrotu materiału siewnego odmian genetycznie zmodyfikowanych oraz ich wpisu do krajowego rejestru odmian

### Sentencja

1. Zakazując swobodnego obrotu materiałem siewnym odmian genetycznie zmodyfikowanych oraz wpisu odmian genetycznie zmodyfikowanych do krajowego rejestru odmian, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 22 i 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej